

РЕШЕНИЕ

№ 958

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **12232** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.А, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Решение № ПИ-435/09.10.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С180022-022-0066113/15.09.2018 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Подателят ѝ излага доводи, че обезпечителните мерки са наложени, без да са събрани съответните доказателства, както и че към момента на налагане на запора върху наличните ценни книжа (поименни акции) публичният изпълнител не е установил чия собственост са същите. Жалбоподателят твърди, че към 05.12.2017 г. 100 % от акциите на [фирма] са прехвърлени от [фирма] с джиросани временни удостоверения на същата дата, респективно с надлежното отразяване на сделката в счетоводствата на прехвърлителя и приобретателя. С оглед на това иска отмяна на решението на Директора на ТД на НАП-гр.С., както и на издаденото ПНОМ. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв.Д. поддържа ажалбата.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., чрез юк.С. оспорва жалбата, моли Съда да остави в сила Решение № ПИ-435/09.10.2018 г., като присъди

юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника.

Съдът е изискал от жалбоподателя да посочи на коя дата е получило оспорения административен акт. Такива доказателства са изискани и от ответника. С молба от 09.01.2019 г. дружеството-жалбоподател посочва, че оспореният административен акт е получен при него на 07.11.2018 г. Ответникът с молба от 30.11.2018 г. е представил доказателства, от които е видно, че оспореното решение с известие за доставяне с баркод AR 8100015345150 на куриерска фирма "МиБМ Експрес", е връчено на 26.10.2018 г. Същата информация е постъпила и от куриерската фирма "МиБМ Експрес". Жалбата е подадена на 14.11.2018 г. чрез куриерска фирма "С.". Въпреки това жалбата не следва да се приема за просрочена, поради нередовно извършено връчване на обжалваното решение. Не се установи връчването да е извършено на служител на дружеството-жалбоподател. Получателят на препоръчаната пратка с указания по-горе баркод, вписан като "П. – рецеп.", не фигурира сред служителите на [фирма] съгласно представената от ответника справка за трудови договори. Установи се, че сградата на административен адрес [населено място], [улица], вх.А, има две крила, едно от които функционира като хотел и там има рецепция, а другото е административна сграда с множество наематели-фирми, сред които е дружеството-жалбоподател. По неясни причини връчителят от куриерска фирма "МиБМ Експрес", е връчил книгата в хотелската част, а не в офисната част. Връчването не е било надлежно, поради което за жалбоподателя не е започнал да тече срок за обжалване. Ето защо Съдът приема, че жалбата е депозирана в срок, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП-гр.С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. срещу [фирма] във връзка с установени публични държавни вземания в размер на 127 744.35 лв. С цел тяхното обезпечаване с ПНОМ с изх. № С180022-022-0066113/15.09.2018 г. е наложен запор върху притежавани от длъжника ценни книжа в "Г. хотел Б." до размера на просрочените задължения, а именно – запор върху налични ценни книжа – налични поименни акции, с право на глас, брой 7356095 бр., с номинална стойност за един брой 1 лев, с издател [фирма], ЕИК:[ЕИК] на обща стойност 7 356 095 лв.

На основание чл.203, ал.2 ДОПК публичният изпълнител със Запорно съобщение изх.№ С180022-120-0003979/15.09.2018 г. е уведомил [фирма] – трето задължено лице, че запорът следва да се счита за наложен до размера на установените и изискуеми публични вземания.

На 25.09.2018 г. от [фирма] е постъпило Уведомление с вх.№ С180022-000-0540487/25.09.2018 г. по описа на ТД на НАП [населено място], с което публичният изпълнител е уведомен за вписания запор в книгата на акционерите на [фирма], след последното извършено вписване в книгата на 05.12.2017 г. относно прехвърлително джиро.

По повод на така наложения запор върху ценни книжа е депозирана жалба от дружеството-длъжник [фирма], с която е поискана отмяна на издаденото ПНОМ изх.№ С180022-022-0066113/15.09.2018 г. В жалбата си дружеството-жалбоподател е посочило, че към момента на налагане на обезпечителната мярка поименните акции, предмет на запора, не са в негова собственост, тъй като същите са прехвърлени с джиро на 05.12.2017 г., съгласно нарочно изготвена пазарна оценка. Посочено е, че

временните удостоверения за джиросани на същата дата и сделката е надлежно отразена в счетоводствата на прехвърлителя и приобретателя - [фирма].

Във връзка с депозираната жалба е издадено Решение № ПИ-435/09.10.2018 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

При така установените факти Съдът достига до следните правни изводи:

При извършената служебна проверка Съдът намира, че то е издадено от компетентен административен орган съгласно чл.197, ал.1 ДОПК.

Същото е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила, поради което следва да бъде отменено.

За да постанови обжалвания административен акт, ответникът е приел, че е сезиран с допустима жалба, от надлежна страна, депозирана в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. С оспореното решение Директорът на ТД на НАП-гр.С. се е произнесъл по същество по жалбата против ПНОМ, като я е оставил без уважение.

От писмените доказателства, представени в съдебното производство, Съдът приема за установено, че всичките 7 356 095 бр., с номинална стойност за един брой 1 лев, с издател [фирма], на обща стойност 7 356 095 лв., притежавани от жалбоподателя, не са били негова собственост към датата на издаване на спорното ПНОМ, видно от представената книга на акционерите (л.194-197). От същата става ясно, че акциите, предмет на заповестното съобщение са прехвърлени с джиро на 05.12.2017 г. на [фирма].

Едно от основните обстоятелства, които съгласно Търговски закон се отразяват в книгата на акционерите, е прехвърлянето на поименни акции. Последните по своята правна същност са ценни книги на заповед, които се прехвърлят чрез джиро. Д. следва да отговаря на общите изисквания, установени в нормите на чл.466-474 ТЗ. Особеното при него, е че то няма гаранционно действие - джирантът не отговаря към джиратаря за задълженията на дружеството, произтичащи от възникналото въз основа на акцията членствено правоотношение. Д. може да бъде пълно с посочване името на новия приобретател на акцията или бланково. И в двата случая обаче е необходимо прехвърлянето на акцията да се заяви за вписване в книгата на акционерите. Вписването не е елемент от фактическия състав на прехвърлителната сделка. То обаче обуславя действието на джирото по отношение на акционерното дружество. До вписването в книгата на акционерите транслативната сделка на акциите е непротивопоставима на дружеството. Спрямо последното титуляр на акциите е вписаният акционер - само той може да упражнява инкорпорираните в акцията права. За да се извърши вписване в книгата на акционерите на промяната на собствеността на акциите, е необходимо приобретателя да отправи съответно искане до представляващите дружеството. Разпоредбата на чл.185, ал.3 ТЗ предвижда новият собственик на акциите да подаде заявление за отразяване в книгата на прехвърлителната сделка (доколкото в цитираната разпоредба се говори за заявление, то трябва да бъде в писмена форма и подписано от заявителя. С оглед на това, че ЗЕДЕП приравнява електронния документ на писмения, то следва да приемем, че заявлението може да бъде направено и в електронна форма). Съгласно чл.179, ал.2 ТЗ към заявлението трябва да се приложат съответни документи относно извършеното прехвърляне, т.е. да се представят джиросаните акции. След представянето им представляващите в седемдневен срок следва да осигурят вписване на новия приобретател като титуляр на акциите в книгата на акционерите.

Видно е от представените доказателства по делото, че това е извършено от жалбоподателя, отразено е в ТР към Агенцията по вписванията, спазени са изискванията на ТЗ, което налага извода, че липсата на нотариално заверени преписи от страниците на книгата на акционерите не води до недействителност на прехвърлянето на поименните акции. Прехвърлянето им е валидно извършено и е произвело действие, с оглед на което следва да се приеме, че всичките 7 356 095 акции с издател [фирма], притежавани от жалбоподателя, са били прехвърлени, следователно не са били негова собственост към датата на издаване на спорното ПНОМ. Поради това дружеството-жалбоподател не е било засегнато от постановлението и поради липса на правен интерес не е разполагало с правото да го оспорва. При това положение Директорът на ТД на НАП-гр.С. е следвало, след като изясни въпроса относно собствеността на акциите, предмет на запора, да остави без разглеждане жалбата, с която е бил сезиран и да прекрати административното производство пред себе си, при положение, че акциите са собственост на лице, различно от жалбоподателя.

Като е разгледал и се е произнесъл по същество по депозираната от [фирма] жалба срещу ПНОМ с изх. № С180022-022-0066113/15.09.2018 г. пред Директор на ТД на НАП [населено място], без за това дружество да е налице правен интерес, ответникът е постановил недопустимо решение, което следва да бъде отменено. Административната преписка следва да бъде върната на административния орган за постановяване на акт след преценка на правния интерес на [фирма] да оспори издаденото ПНОМ, предвид твърденията му относно собствеността на акциите – предмет на запора.

С оглед на така изложените съображения, оспорването е основателно и следва да бъде уважено по релевираните в жалбата основания.

Независимо от изхода на спора, предвид липсата на искане за присъждане на разноски от страна на дружеството-жалбоподател, Съдът не дължи произнасяне по този въпрос. Така мотивиран и на основание чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-435 от 09.10.2018 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], вх.А, ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С180022-022-0066113/15.09.2018 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

ВРЪЩА административната преписка на компетентния административен орган - Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. за ново произнасяне съобразно мотивите в настоящето решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

